

[Niels Frederiksen.]

ikke dette Udfald overraskende. Et Parti som vort med den politiske Indstilling, det har, vil i en Situation, hvor Modsætningerne skærpes til det yderste, være udsat for Tilbagegang. Jeg betragter det ingenlunde som en Forringelse af vor Politik og vor politiske Stilling, at vi er gaaet tilbage ved et Valg som det sidste, hvor Yderpartierne har skærpet deres Krav. Dernæst er der en vis Trøst i, at Tilbagegangen ikke er blevet større, naar man husker de Spaadomme, der gik forud for Valget, hvor man ikke mindst fra Venstres Side paastod, at vi stod overfor Udslettelsens Dag. Set paa Baggrund deraf maa Valgresultatet betragtes som en Sejr for vort Parti i Forhold til de Domme, der blev fældet over os inden Valget.

Men det forekommer mig rigtignok, at det ærede Medlem Hr. Krag, som næsten haanende pegede paa Valgets Resultat for vort Partis Vedkommende, skulde være den sidste til at tale medynksfuld om andre Partier, efter at hans eget har været ude for den Storm, det var ude for under det sidste Valg. Jeg erkender, at Tilbagegangen for vort Parti var ventet, den kom ikke overraskende. Men Resultatet af Valget maa da være en forfærdende Skuffelse for det ærede Medlem Hr. Krag, hvis Presse havde slaet Valget op med Forventninger. Ikke alene har Venstre tabt Stemmer i Tusindtal, men det har ogsaa tabt sin Enhedsfront. Det Venstreparti, der efter Valget er kommet ind her i Rigsdagen, er et andet end det, vi er vant til at se; det har allerede de første Debatter og de foretagne Afstemninger godtgjort.

Men dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krag, der talte saa meget om, at han ikke kunde forstaa, at vi vilde blive ved at tjene en Herre, der aad os efterhaanden: det ærede Medlem burde se, hvem der har ædt Venstrepartiets Vælgere i langt større Udstrækning, efterhaanden som Aarene er gaaet. Der er jo sket den vældige Forskydning, at det store Venstreparti, det Parti, der i mange Aar var Landets langt det største Parti, nu svinder ind, ja, ikke alene svinder ind, men bliver opløst indefra. Jeg tror, det ærede Medlem skulde beskæftige sig mere med sine egne Vanskeligheder og overlade til os lille Flok at holde det Trit og den Retning, vi hidtil har holdt.

Valgets Resultat med Hensyn til, hvad det byder af Muligheder for det fremtidige politiske Arbejde, er efter min Mening ikke uden Interesse. Een Kendsgerning er fast-

slaet ved Valget, og den er fremhævet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: at Regeringen er styrket efter Valget, at Oppositionen er mere splittet, mere delt, at dens Sammensætning er af en saadan Beskaffenhed, at det staaer alle klart, at den Opposition, der kom ind efter Valget, er ude af Stand til at føre Landets Politik som Regering.

Man fik et slaende Bevis herfor ved den Forhandling, der blev ført i Eftermiddagsmødet. Naar man hørte f. Eks. det ærede Medlem Hr. Thomsen, Medlem af Partiet Venstre, holde en Tale, hvori han i skarpe Ord bebrejdede den siddende Regering den Valutapolitik, den havde ført, som værende ødelæggende for Landbruget, fordi man ikke havde ført en Valutapolitik, som kunde medføre en Kroneværdi, der gjorde det muligt ad den Vej at gøre Landbruget rentabelt, og saa kort efter hørte det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen bebrejde Regeringen den Kronepolitik, den har ført, fordi den var en Forringelse af hele Lønarbejderstandens Livsvilkaar og Levestandard, da havde man her de Yderpunkter, som er repræsenterede indenfor den Opposition, som Valget førte ind i Rigsdagen. Jeg opfatter den Kritik, der fra modsat Side skarpt blev fremført overfor den siddende Regering, som et Bevis for, at ingen af de fremførte Paastande er rigtig, de er langt fra det virkelige: at den økonomiske Politik, der er ført af Regeringen, har haft til Hensigt at gøre Ret og Skel til begge Sider, medvirke til ordnede Pengeforhold og rolige økonomiske Tilstande, saa vidt det har været gørligt under de skiftende økonomiske Forhold.

Et Spørgsmaal, som Valget stiller for politisk interesserede med stærkere Kraft end nogen Sinde tidligere, er: Hvordan vil Landstinget stille sig i det politiske Arbejde efter det Valg, der er afholdt? Jeg kan ikke se rettere end, at som de politiske Forhold er her i Landet, vil Parlamentarismen komme ud for en Belastningsprøve under vort Tokammerssystem med forskelligt Flertal i Tingene, en Belastningsprøve, der let kan føres til Bristepunktet. De nys afsluttede Forhandlinger om Valutalovens Gennemførelse har bevist dette. Det kostede mange Anstrengelser og megen Forhandling at naa til et Resultat om en Lov, som i Virkeligheden havde været ude til Folketingsvælgenes Afgørelse i det store og hele.

Naar det kan knibe saa haardt netop for den Lovgivning, som har været Valgets egentligste Spørgsmaal, forekommer det mig, at man maa nære megen Frygt for, at